

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206039
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118206039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: C. E., F.. XX.XX.XXXX, bytom P. X, Prešov, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie 1.287,14 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 250 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 30.05.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.287,14 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp 198/2016 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 11Csp 198/2016 zo dňa 07.06.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2017. Poukázala na odôvodnenie predmetného rozsudku. Uviedla, že svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1.287,14 eura. Uvedená výška predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru (32.000 Sk, resp. 1.062,20 eura) a sumou (2.349,34 eura), o ktorú sa chcel žalovaný obohatiť vykonávaním nezákonných zrážok.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že žalobca v uzatvorenej zmluve o úvere zo dňa 16.04.2007 (ďalej len „Zmluva“), ktorú uzatvoril správnym predchodcom žalovaného GE Money, a.s., svojim podpisom zároveň v súlade s ust. § 551 Občianskeho zákonníka prejavil súhlas s tým, že v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných stanovených termínoch v zmysle Zmluvy, resp. v termíne splatnosti pôžičky podľa Zmluvy, postupca je oprávnený požadovať od žalobcovho zamestnávateľa zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia pohľadávky postupcu voči žalobcovi. Postupca a žalobca sa zároveň dohodli, že výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške dohodnutých splátok podľa Zmluvy. Postupcovi na základe uzatvorenej Zmluvy vznikla voči žalobcovi pohľadávka, ktorú postupca Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 postúpil na žalovaného. Žalovaný po postúpení pohľadávky a márnom uplynutí lehoty na zaplatenie pohľadávky

podaním zo dňa 01.04.2014 vyzval zamestnávateľa žalobcu v súlade s uzatvorenou Zmluvou o uspokojenie svojej pohľadávky vykonávaním zrážok zo mzdy žalobcu. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 07.06.2017, č. k. 11Csp 198/2016-43 určil, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy, obsiahnutá v Zmluve je neplatná a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcovi. Žalovaný z dôvodu hospodárnosti a zbytočného nenavýšovania trov konania a z dôvodu, že určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy nemá žiadny vplyv na oprávnenosť jeho nároku voči žalobcovi nepodal voči tomuto rozsudku odvolanie. Podaná žaloba sa javila a aj naďalej javí žalovanému ako účelová a nedôvodná, avšak žalovaný napriek tomu rešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Prešov a uhradil žalobcovi aj náhradu trov konania vo výške 356,19 eur, na zaplatenie ktorej bol Okresným súdom Prešov zaviazaný. Žalovaný napriek uvedenému uvádza, že zastáva názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy (ďalej aj „dohoda“) bola uzatvorená v súlade s hmotným právom, pričom takáto dohoda predstavuje zabezpečovací inštitút prípustný právnym poriadkom SR a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá privodiť žalobcovi ujmu. Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Žalobca mal možnosť si Zmluvu prečítať a v dostatočnom časovom predstihu sa rozhodnúť, či má záujem uzatvoriť Zmluvu s takýmto obsahom. Ak by nemal záujem Zmluvu uzatvoriť, stačilo aby ju nepodpísal. Žalobca teda pri uzatváraní Zmluvy nekonal pod žiadnym časovým, resp. ani akýmkoľvek iným stresom a ak si napriek tomu neprečítal, aké povinnosti mu z uzatvorenej Zmluvy vyplývajú, potom takéto nezodpovedné konanie možno pričítať len na ľarchu žalobcu. Žalovaný na tomto mieste poukazuje aj na to, že vo veci konajúci súd nie je viazaný ani odôvodneniami, ani výrokmi rozhodnutí iných okresných a krajských súdov. Žalovaný si nie je vedomý porušenia akéhokoľvek právneho predpisu, a to ani v súvislosti s uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy zo strany postupcu, ani v súvislosti s výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy. Je nepochybné, že žalobca je k dnešnému dňu naďalej povinný plniť svoj splatný dlh voči žalovanému. Žalobca v podanej žalobe žiadnym spôsobom nerozporoval, že od postupcu čerpal finančné prostriedky, ktoré k dnešnému dňu nevrátil. Práve žalobca je osobou, ktorá porušil svoje zmluvné záväzky a do dnešného dňa nevrátil postupcovi, resp. žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na základe Zmluvy. Požiadavka žalobcu na vyplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.287,14 eur je preto neopodstatnená a v plnom rozsahu nedôvodná. Žalobca sa dostal do omeškania a bol povinný plniť svoj splatný dlh voči žalovanému. Napriek tomu tak žalobca do dnešného dňa neurobil. Konanie žalobcu nemožno považovať za morálne a čestné a preto je absurdné, ak by takémuto konaniu bola poskytnutá súdna ochrana. Namietal, že žalobca v podanej žalobe taktiež vôbec nešpecifikuje, v čom mu bola spôsobená ujma takého rozsahu.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní namietal, že nárok a výška uplatneného nároku nemá nič spoločné s inštitútom primeraného finančného zadostučinenia, kde hlavným atribútom má byť primeranosť. Je toho názoru, že zo strany žalobkyne je snaha o plnenie, ktoré prevyšuje primeranú výšku. Je tu snaha obohatiť sa na úkor žalovaného, pričom zo strany žalovaného nedošlo ku žiadnemu obohateniu, ani k výkonu zrážok prevyšujúcich pohľadávku. Podľa jeho názoru nie sú splnené predpoklady na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, žalobkyňa vyvodzuje z potencionálneho prospechu, ktorý mal žalovaný nadobudnúť tým, že nemôže žalovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Snaží sa to modifikovať týmto inštitútom.

4. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní poukázala na úverový vzťah založený zmluvou o úvere, kde v predošlom konaní 11Csp 198/2016 bolo konštatované, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto žalovaný nemá nárok na úroky a poplatky. Podľa jej názoru je teda nesporné, že žalovaný sa snažil obohatiť o sumu, ktorú žalobkyňa stotožňuje so sumou primeraného finančného zadostučinenia. Odmietla, že ide o snahu žalobkyne obohatiť sa.

5. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov 11C 198/2016, výzvou žalovaného zamestnávateľovi žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy, vyjadreniami strán sporu, vylúchom žalobkyne v konaní sp. zn. 11Csp 198/2016, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 07.06.2017, č.k. 11Csp 198/2016-43, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2017, uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č. 1192716058 zo dňa 16.04.2007. Súd v tomto rozhodnutí poukázal na zrejmu absenciu vôle žalobkyne na uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy vzhľadom na jej

výpoveď. Náležitou každého právneho úkonu je jednota vôle a prejavu. Prejav vôle žalobkyne však pri uzatváraní úverovej zmluvy smeroval k inému následku než uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa uzavrela zmluvu s cieľom získať finančné prostriedky. Uvedenou zmluvou právny predchodca žalovaného vnútil predtlačným formulárom žalobkyňi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jej záujmu a to uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobkyňa nemala vôľu túto dohodu uzavrieť a navyše nemala ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Uvedená skutočnosť viedla preto k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody pre nedostatok vážnosti vôle žalobkyňi na jej uzavretie v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v tejto súvislosti nie je zanedbateľné ani zakomponovanie napadnutej dohody malým písmom bez akéhokoľvek zvýraznenia v texte úverovej zmluvy (napr. nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 342/09). Rozhodne tak dôležitý zabezpečovací inštitút nemôže byť upravený spôsobom, ktorý môže ujsť pozornosti priemerného spotrebiteľa, uvedený postup možno preto považovať ako rozporný s dobrými mravmi a takémuto správaniu súd nemieni poskytovať právnu ochranu. Podľa názoru súdu teda žalobkyňi ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekomfortnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak umožňuje tak obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd mal za to, že predmetná dohoda je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobkyne ju uzavrieť a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Jednostranne vnútené ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy splyvajúce s ostatnými podmienkami zmluvy bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy t.j. základné živobytie žalobkyne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd navyše zastal názor, že obligatórnou náležitou platnej dohody o zrážkach zo mzdy je nie len označenie účastníkov dohody a identifikácia pohľadávky, ale aj dohoda o výške zrážok zo mzdy. Je to logický záver vyplývajúci zo samostatnej podstaty inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ak sa totiž účastníci zmluvy dohodnú na zrážkach zo mzdy, predovšetkým aby dohoda bola dostatočne určitá, musia sa dohodnúť aj na výške zrážok zo mzdy. Veta za bodkočiarkou znamená len zákonný limit pre stanovenie dohody o výške v tom zmysle, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Napokon záver o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku zrážok zo mzdy vyplýva aj z komentára Občianskeho zákonníka autorov H. R. a kolektív a tiež autorov D.S. J. a kolektív. Z toho dôvodu predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je určitá, čo znamená ďalší dôvod jej absolútnej neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného (GE Money, a.s.) dňa 16.04.2017 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch. Na základe uzatvorenej zmluvy poskytol postupca žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 1.062,21 eura (32.000 Sk), ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach po 37,24 eura (1.122 Sk). RPMN predstavovala 28,14 %, cena úveru predstavovala 53.856 Sk

8. Z oznámenia žalovaného zamestnávateľovi žalobkyne zo dňa 01.04.2014 je zrejmé, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2009 postúpila GE Money a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 1192716058 s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na žalovaného. Rozpis dlhu predstavoval istinu 704,21 eur, riadny úrok 257,95 eura, úroky z omeškania 1.182,91 eura a náklady inkasného pokračovania 204,27 eura, celkovo 2.349,34 eura.

9. Z výsluchu žalobkyne vykonaného na pojednávaní vo veci sp. zn. 11Csp 198/2016 súd zistil, že žalobkyňa uzatvorila predmetnú úverovú zmluvu so spoločnosťou GE MONEY, avšak na výšku úveru si nepamätá, pretože tých úverov má viac. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu za akých podmienok jej úver bol poskytnutý. Zdôraznila však, že vôbec pri uzatváraní a podpisovaní tejto zmluvy nebola upozornená na to, že súčasťou úverovej zmluvy je aj nejaká dohoda o zrážkach zo mzdy. Vôbec o takejto dohode reč nebola. Zároveň uviedla, že celá úverová zmluva bola písaná veľmi drobným písmom, pričom ona potrebuje na čítanie osobitné dioptrické okuliare, pretože dvakrát bola operovaná na oči a v čase, keď túto úverovú zmluvu podpisovala nemala pri sebe tieto okuliare, takže ani nebola schopná si prečítať to,

čo podpisuje. Na otázku súdu, akú sumu celkovo z predmetnej úverovej zmluvy zaplatila, odpovedala, že nevie. Právny zástupca žalobkyne k tomu uviedol, že podľa jeho zistenia žalobkyňa zaplatila ku dňu 13.6.2016 sumu 1.027,56 eur, pričom ide o informáciu získanú z portálu žalovaného. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pripúšťa, že skutočne zaplatila tú sumu, ktorú teraz uviedol právny zástupca.

10. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

14. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

16. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

17. V prejednávanej veci je zřejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11Csp 198/2016, v dôsledku čoho bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2007. V rozsudku zo dňa 07.06.2017, č.k. 11Csp 198/2016-43, súd prijal záver, že úverovou zmluvou právny predchodca žalovaného vnútil predtlačným formulárom žalobkyňi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jej záujmu a to uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobkyňa nemala vôľu túto dohodu uzavrieť a navyše nemala ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Uvedená skutočnosť viedla preto k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody pre nedostatok vážnosti vôle žalobkyňi na jej uzavretie v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že predmetná dohoda je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobkyne ju uzavrieť a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Jednostranne vnútené ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy splyvajúce s ostatnými podmienkami zmluvy bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy t.j. základné živobytie žalobkyne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd navyše zastal názor, že obligatórnou náležitosťou platnej dohody o zrážkach zo mzdy je nie len označenie účastníkov dohody a identifikácia pohľadávky, ale aj dohoda o výške zrážok zo mzdy. Záver o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku zrážok zo mzdy. Z toho dôvodu predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je určitá, čo znamená ďalší dôvod jej absolútnej neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok je právoplatný, nebol napadnutý riadnym, či mimoriadnym opravným prostriedkom, je preto potrebné rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola právoplatným rozhodnutím nastolená. S ohľadom na to je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

18. Predpokladom nároku na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, bol to práve žalovaný, kto predložil dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne a žiadal na základe nej vykonávať zrážky zo mzdy. Nie je sporným, že žalobkyňa v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy vedenom proti žalovanému bola v celom rozsahu úspešná. Nič na tom nemení ani argument žalovaného, že podľa neho predmetná dohoda bola uzatvorená v súlade s hmotným právom a v žiadnom prípade nemohla byť spôsobilá prívodiť žalobkyňu ujmu. Uvedené námietky žalovaného nemožno považovať za opodstatnené aj s ohľadom na to, že proti predmetnému rozsudku opravný prostriedok nepodal.

19. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadosťučinenie má satisfakčnú, sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. V danom prípade bolo prihliadnuté aj na skutočnosť, že žalobkyňa neuhradila ani istinu úveru, čo je zrejmé z jej výsluchu vo vykonaného vo veci sp. zn. 11Csp 198/2016. Z uvedeného totiž vyplynulo, že žalobkyňa zaplatila ku dňu 13.6.2016 sumu 1.027,56 eur, pričom na základe úverovej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1.062,20 eura (32.000 SK). Aj keď táto skutočnosť nevedie k zániku jej nároku na finančné zadosťučinenie, nepochybne má vplyv na posúdenie jeho výšky, keďže súd ho ustalaňuje na základe svojej voľnej úvahy. Vychádzajúc z konkrétnych okolností tohto prípadu považoval súd za primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.